

„Пази добръ скѣпа е,
 „Наша ярость тѣй наказва,
 „Свободата кои гонятъ;
 „Тѣхна слабостъ тукъ показва,
 „Какъ ся храбро отъ насъ колятъ:
 „Ако не щѣтъ да я оставятъ,
 „Съ нашегъ рода да си играятъ;
 „Наши права да повърнатъ,
 „Самостойность да признаятъ.
 „Турци вече и Австрійци,
 „Днесъ наврѣдомъ така страдатъ, —
 „Чювахъ вчера да обаждатъ,
 „Тія свѣтски крѣвопійци, —
 „Наши братя едноимци,
 „Все подвластни Далматинци,
 „Ерцеговци и Бошняци, —
 „Рипнали ли ми вси юнаци,
 „За свобода да ся биятъ,
 „Отечества да избавятъ! . . .

.
 Това като онъ исказа,
 Бесѣда си исприказа,
 Духомъ тѣжко мя смути:
 Въ джн-душа ми отзова,
 Сяка дума негова;
 Жилити ми расклати;
 Чюдный сънь ми науми. . . .
 Дълбоко мя разяхли.
 Скрѣбъ и радость размѣсени,
 Въ душа ми ся збивахъ, —
 Внешни. неизвѣстни.